TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2005. gada 2. jūnijā *

Lieta C-89/04

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Raad van State* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 18. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 20. februārī, tiesvedībā

Mediakabel BV

pret

Commissariaat voor de Media.

TIESA (trešā palāta),

šādā sastāvā: priekšsēdētājs A. Ross [*A. Rosas*], tiesneši E. Borgs-Bartets [*A. Borg Barthet*], Ž. P. Puisošē [*J.-P. Puissochet*] (referents), S. fon Bārs [*S. von Bahr*] un J. Malenovskis [*J. Malenovský*],

* Tiesvedības valoda — holandiešu.

ģeneráladvokāts A. Ticano [*A. Tizzano*],
sekretāre M. M. Ferreira [*M. M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tam sekojošo tiesas sēdi 2005. gada 20. janvārī,

ņemot vērā mutvārdu apsvērumus, ko sniedza:

— *Mediakabel BV* vārdā — M. Heuss [*M. Geus*] un E. Steihers [*E. Steyger*], *advocaten*,

— *Commissariaat voor de Media* vārdā — G. Vēsings [*G. Weesing*], *advocaat*,

— Nīderlandes valdības vārdā — H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*] un K. Viselsa [*C. Wissels*], pārstāves,

— Beļģijas valdības vārdā — A. Goldmans [*A. Goldman*], pārstāvis, kam palīdz A. Berenbūms [*A. Berenboom*] un A. Joahimovičs [*A. Joachimowicz*], *avocats*,

— Francijas valdības vārdā — Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un S. Ramē [*S. Ramet*], pārstāvji,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā — K. Džeksone [*C. Jackson*], pārstāve,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — V. Vilss [*W. Wils*], pārstāvis,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 10. martā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Prejudiciālu nolēmumu lūdz par to, kā interpretēt 1. panta a) punktu Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīvā 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 298, 23. lpp.), ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 30. jūnija Direktīva 97/36/EK (OV L 202, 60. lpp.; turpmāk tekstā — "Direktīva 89/552"), un 1. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvā 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (OV L 204, 37. lpp.), ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīva 98/48/EK (OV L 217, 18. lpp.; turpmāk tekstā — "Direktīva 98/34").

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā, ko *Mediakabel BV* (turpmāk tekstā — "*Mediakabel*") uzsāka pret *Commissariaat voor de Media* (turpmāk tekstā — "Mediju komisariāts") lēmumu, kurā tas paudis uzskatu, ka pakalpojums "Filmtime", ko *Mediakabel* piedāvā saviem klientiem, ir televīzijas apraides pakalpojums un uz to attiecas Nīderlandē šiem pakalpojumiem piemērojamā apstiprināšanas procedūra.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3 Direktīvas 89/552 4. panta 1. punkts it īpaši paredz, ka raidorganizācijām lielāko daļu sava raidlaika ir pienākums atvēlēt Eiropas darbiem.

4 Šīs direktīvas 1. pants noteic:

"Šajā direktīvā:

a) "televīzijas apraide" ir televīzijas programmu [raidījumu] sākotnēja pārraide pa vadiem vai pa gaisu, arī ar satelītu, nekodētā vai kodētā veidā, kas domāta, lai to uztvertu skatītāji. Ar to saprotama arī raidījumu izplatīšana starp uzņēmumiem

ar nolūku raidīt tos skatītājiem. Ar to nav saprotami sakaru pakalpojumi, kas sniedz individuāli pasūtītu informāciju vai citas ziņas, piemēram, fakss, elektroniskās datu bankas un citi līdzīgi pakalpojumi;

[..]."

5 Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīva 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ("Direktīva par elektronisko tirdzniecību", OV L 178, 1. lpp.) nosaka atbilstošās Kopienu tiesību normas, kas piemērojamas informācijas sabiedrības pakalpojumiem. Saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta a) punktu "informācijas sabiedrības pakalpojumi" ir "pakalpojumi tādā nozīmē, kā noteikts 1. panta 2. punktā Direktīvā 98/34/EK, kura grozīta ar Direktīvu 98/48/EK".

6 Direktīvas 98/34 1. pants noteic:

"Šajā direktīvā piemēro šādus terminus:

[..]

2) "pakalpojums" — jebkāds informācijas sabiedrības pakalpojums, tas ir, jebkāds pakalpojums, ko parasti sniedz par atlīdzību no attāluma, ar elektroniskiem līdzekļiem un pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla pieprasījuma.

Šajā definīcijā:

— "no attāluma" nozīmē, ka pakalpojumus sniedz bez vienlaicīgas pušu klātbūtnes,

— "ar elektroniskiem līdzekļiem" nozīmē, ka pakalpojumus nosūta un galamērķī saņem ar elektroniskas apstrādes (ieskaitot digitālu kompresiju) un informācijas uzglabāšanas aparatūras palīdzību un ka tos pilnībā pārraida, nosūta un saņem pa vadiem, pa radio ar optiskiem vai citiem elektromagnētiskiem līdzekļiem,

— "pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla pieprasījuma" nozīmē, ka pakalpojumus sniedz, pārraidot informāciju pēc individuāla pieprasījuma.

Norādošs to pakalpojumu saraksts, uz kuriem neattiecas šī definīcija, ietverts V pielikumā.

Šī direktīva neattiecas uz:

— [skaņas] radio translāciju pakalpojumiem,

— televīzijas translāciju pakalpojumiem, uz ko attiecas direktīvas 89/552/EEK 1. panta a) punkts.

[..]"

7 Direktīvas 98/34 V pielikums ar virsrakstu "Norādošs to pakalpojumu saraksts, uz kuriem neattiecas 1. panta 2. punkta otrā daļa" ietver 3. punktu par pakalpojumiem, "ko nesniedz pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla pieprasījuma", kas attiecas uz pakalpojumiem, "ko sniedz ar datu pārraidi bez individuāla pieprasījuma un ko vienlaicīgi saņem neierobežots skaits individuālu saņēmēju (punkta — vairākpunktu pārraide)". Šī 3. punkta a) apakšpunktā minēti "televīzijas translāciju pakalpojumi (ieskaitot [kvazi–]video pieprasījuma pakalpojumus), uz ko attiecas direktīvas 89/552/EEK 1. panta a) punkts".

8 Saskaņā ar Direktīvas par elektronisko tirdzniecību astoņpadsmitā apsvēruma sesto un septīto teikumu:

"televīzijas apraide Direktīvas 89/552/EEK nozīmē un radio apraide nav informācijas sabiedrības pakalpojumi, jo tās netiek piedāvātas pēc individuāla pieprasījuma; pretstatā, pakalpojumi, ko pārraida no viena punkta līdz otram, piemēram, video pēc pieprasījuma vai komerciņojumu nodrošināšana pa elektronisko pastu, ir informācijas sabiedrības pakalpojumi".

Valsts tiesiskais regulējums

9 Saskaņā ar Mediju likuma (*Mediawet*) 1. panta f) punktu, ar "raidījumu" saprot "elektronikas produktu ar vizuālu vai audio saturu, kas paredzēts pārraidīšanai un uztverei plašā sabiedrībā vai tās daļā, izņemot datu pakalpojumus, kas pieejami vienīgi pēc individuāla pieprasījuma, un citus interaktīvus pakalpojumus". Šī paša panta l) punktā definēts arī "īpašas piekļuves raidījums" kā "raidījums, kas tiek pārraidīts kodētā veidā un kas ir paredzēts uztverei plašā sabiedrībā vai tās daļā, kas ir noslēgusi līgumu par tā uztveršanu ar raidorganizāciju, kas ir atbildīga par raidījumu".

10 Minētā likuma 71.a panta pirmais punkts paredz, ka, neskarot Telekomunikāciju likuma (*Telecommunicatiewet*) noteikumus, komerciāla raidorganizācija ir tiesīga veikt raidījuma pārraidi vai likt pārraidīt raidījumu tikai tad, ja tā ir saņēmusi Mediju komisariāta apstiprinājumu.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

11 Kopš 1999. gada beigām *Mediakabel* saviem abonentiem piedāvā, no vienas puses, pakalpojumu "Mr. Zap", izmantojot noteiktus trešo personu pārvaldītus pārraides tīklus. Šis pakalpojums, ko Mediju komisariāts atbilstoši Mediju likumam ir apstiprinājis, uz mēneša abonementa pamata ar dekodera un viedkartes palīdzību

dod iespēju uztvert televīzijas raidījumus, kas papildina tīkla pārvaldītāja raidījumus. No otras puses, pakalpojuma ar nosaukumu "Filmtime" ietvaros *Mediakabel* piedāvā saviem pakalpojuma "Mr. Zap" abonentiem maksas pieeju ("pay per view") papildu raidījumiem. Ja kāds no "Mr. Zap" abonentiem vēlas pasūtīt kādu "Filmtime" kataloga filmu, tas atsevišķi veic pasūtījumu, izmantojot tālvadības pulti vai telefonu, un pēc identifikācijas, kas tiek veikta uz personīgā koda pamata, un automātiskas nodevas samaksas tas saņem individuālu atslēgu, kas televīzijas ekrānā vai raidījumu sarakstā norādītajos laikos dod iespēju skatīties vienu vai vairākas no 60 ik mēnesi piedāvātajām filmām.

12 Ar 2001. gada 15. marta lēmumu Mediju komisariāts informēja *Mediakabel* par to, ka tas uzskata pakalpojumu "Filmtime" par īpašas piekļuves raidījumu Mediju likuma 1. panta izpratnē, attiecībā uz ko tādējādi ir jāsniedz rakstveida apstiprināšanas pieteikums atbilstoši minētā likuma 71.a panta 1. punktam. Iesniedzot šo pieteikumu Mediju komisariātam, *Mediakabel* norādīja, ka saskaņā ar tās viedokli šāda procedūra attiecīgajam pakalpojumam nav piemērojama, jo tas ir uzskatāms par informācijas sabiedrības pakalpojumu kategorijā ietilpstošu interaktīvu pakalpojumu, kas tādēļ neietilpst atbildētājas pamata lietā kontroles jomā. Ar 2001. gada 19. jūnija lēmumu tas apstiprināja īpašas piekļuves raidījuma "Filmtime" pārraidi uz pieciem gadiem, neietekmējot Telekomunikāciju likuma normas.

13 *Mediakabel* pret šo lēmumu iesniedza sūdzību, ko Mediju komisariāts 2001. gada 20. novembrī noraidīja. Sūdzība, ko *Mediakabel* iesniedza *Rechtbank te Rotterdam* [Roterdamas tiesā], ar 2002. gada 27. septembra lēmumu arī tika noraidīta.

14 *Mediakabel* vērsās *Raad van State* [Valsts padome], norādot, ka tās pakalpojums "Filmtime" nav uzskatāms par raidījumu Mediju likuma 1. panta izpratnē. Proti, tā norādīja, ka šis pakalpojums ir pieejams tikai pēc individuāla pieteikuma un tādējādi tas ir jāanalizē nevis kā televīzijas apraides pakalpojums, bet kā sakaru pakalpojums, kas sniedz individuāli pasūtītu informāciju Direktīvas 89/552 1. panta a) punkta trešā teikuma izpratnē un kas tādējādi neietilpst minētās direktīvas jomā. Šis pakalpojums, kas attiecas uz filmām, kuras nav vienmēr pieejamas nekavējoties pēc pieprasījuma, ir kvazi–video pieprasījuma pakalpojums, un tieši tāpēc, ka tas ir pieejams pēc abonenta individuāla pieprasījuma, uz to neattiecas Direktīvas 89/552 prasības, it īpaši pienākums atvēlēt noteiktu daļu raidlaika Eiropas darbiem.

15 *Raad van State* norādīja, ka "raidījuma" jēdziens Mediju likuma 1. panta f) punkta izpratnē ir jāinterpretē atbilstoši Direktīvas 89/552 1. panta a) punktā norādītajam "televīzijas apraides" pakalpojuma jēdzienam. Tā atzīmēja, ka Direktīva 98/34, un it īpaši tās V pielikuma 3. punkta a) apakšpunkts, kas ietver kvazi–video pieprasījuma pakalpojumus televīzijas translācijas pakalpojumos sniedz, iespējams, precīzāku šo pakalpojumu definīciju nekā Direktīvas 89/552 1. panta a) punktā norādītā definīcija, kā rezultātā šīs pēdējās direktīvas un Direktīvas par elektronisko tirdzniecību piemērošanas jomu noteikšanā ir vajadzīga zināma piesardzība. Iesniedzējtiesa konstatēja arī, ka pakalpojumam "Filmtime" piemīt gan informācijas sabiedrības īpašības, it īpaši ievērojot, ka tas ir pieejams pēc abonenta individuāla pieprasījuma, gan arī televīzijas apraides pakalpojuma īpašības, jo *Mediakabel* izvēlas pieejamās filmas un nosaka to pārraides biežumu un laikus.

16 Šajos apstākļos *Raad van State* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

1) a) Vai "televīzijas apraides" jēdziens Direktīvas 89/552/EEK 1. panta a) punkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ietver nevis Direktīvas 98/34/EK, ko groza Direktīva 98/48/EK, 1. panta 2. punktā minētos "informācijas sabiedrības pakalpojumus", bet gan pakalpojumus, kas aprakstīti Direktīvas 98/34/EK V pielikuma norādošajā pakalpojumu sarakstā un kas attiecas uz tādiem pakalpojumiem, ko neaptver Direktīvas 98/34/EK 1. panta 2. punkts, it īpaši minētā saraksta 3. punktā aprakstītos pakalpojumus, starp kuriem ir minēti kvazi–video pieprasījumi, kas tādējādi nav "informācijas sabiedrības pakalpojumi"?

b) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noraidoša, tad — kā var nošķirt "televīzijas apraides" jēdzienu Direktīvas 89/552/EEK 1. panta a) punkta izpratnē no tajā pašā pantā minētā "sakaru pakalpojumu, kas sniedz individuāli pasūtītu informāciju" jēdziena?

2) a) Pēc kādiem kritērijiem var pamatot atbildi uz jautājumu, vai tāds pakalpojums kā šajā lietā, kura ietvaros pakalpojuma sniedzēja izvēlēto filmu signālu, kas ir kodēts un tiek pārraidīts tīklā, abonenti var dekodēt ar atslēgas palīdzību, ko pakalpojumu sniedzējs nosūta pēc individuāla pieprasījuma pēc atsevišķa maksājuma par katru filmu veikšanas, un skatīties dažādos pakalpojumu sniedzēja noteiktos laikos, proti, pakalpojums, kas tādējādi ietver specifiskus informācijas sabiedrības (individuāla) pakalpojuma un tajā pašā laikā televīzijas apraides pakalpojuma aspektus, ir televīzijas apraides pakalpojums vai informācijas sabiedrības pakalpojums?

b) Vai primāra nozīme ir jāpiešķir abonenta skatpunktam vai pakalpojumu sniedzēja skatpunktam? Vai ir nozīme pakalpojumiem, kas konkurē ar attiecīgo pakalpojumu?

3) Vai šajā lietā ir nozīme tam, ka:

— no vienas puses, ja attiecīgos pakalpojumus kvalificē kā "informācijas sabiedrības pakalpojumus", uz ko Direktīva 89/552/EEK neattiecas, tad šāda kvalifikācija var negatīvi ietekmēt šīs direktīvas efektivitāti, it īpaši ņemot vērā, kāds mērķis ir tās noteiktajiem pienākumiem atvēlēt noteiktu daļu raidlaika Eiropas darbiem, ievērojot arī to, ka,

— no otras puses, ja Direktīva 89/552/EEK ir piemērojama, tad tās noteiktajam pienākumam atvēlēt noteiktu daļu raidlaika Eiropas darbiem ir nenozīmīga loma, jo abonenti maksā par filmu un var skatīties tikai to filmu, par ko tie ir samaksājuši?

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmā jautājuma a) daļu

17 Ar pirmā jautājuma a) daļu iesniedzējtiesa jautā, vai "televīzijas apraides" jēdziens Direktīvas 89/552 1. panta a) punkta izpratnē attiecasuz pakalpojumiem, ko neietver

"informācijas sabiedrības pakalpojumu" jēdziens Direktīvas 98/34 1. panta 2. punkta izpratnē un kas ir ietverti šīs direktīvas V pielikuma 3. punktā.

18 Kā pamatoti norāda Beļģijas valdība, "televīzijas apraides" pakalpojuma jēdziena piemērošanas jomu autonomi nosaka Direktīvas 89/552 1. panta a) punkts, kas ietver visus šajā sakarā nozīmīgos elementus. Tātad šis jēdziens ietver visus pakalpojumus, kas attiecas uz televīzijas raidījumu sākotnēju pārraidi pa vadiem vai pa gaisu, arī ar satelītu, nekodētā vai kodētā veidā, kas domāta, lai to uztvertu skatītāji.

19 Direktīvas 98/34 un Direktīvas par elektronisko tirdzniecību priekšmets ir atšķirīgs no Direktīvas 89/552 priekšmeta. Tās nosaka Kopienu pamatregulējumu, kas ir piemērojams tikai informācijas sabiedrības pakalpojumiem Direktīvas 98/34 1. panta 2. punkta izpratnē, t.i., visiem pakalpojumiem, ko sniedz no attāluma ar elektroniskiem līdzekļiem un pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla pieprasījuma. Direktīva 98/34 ar minēto normu noteikti paredz, ka tā "neattiecas uz [..] televīzijas translāciju pakalpojumiem, uz ko attiecas direktīvas 89/552/EEK 1. panta a) punkts". Šajā ziņā Direktīva 98/34 tādējādi aprobežojas ar norādi uz Direktīvu 89/552 un tāpat kā Direktīva par elektronisko tirdzniecību neietver nekādu televīzijas apraides pakalpojumu jēdziena definīciju.

20 Protams, Direktīvas 98/34 V pielikumu, kurā ietverti pakalpojumi, uz kuriem neattiecas informācijas sabiedrības pakalpojuma definīcija, var uztvert kā tādu, kas ietver precīzākus "televīzijas apraides" pakalpojuma jēdziena definīcijas elementus nekā tie, kas ir norādīti Direktīvā 89/552. No vienas puses, šī pielikuma 3. punktā televīzijas translāciju pakalpojumi ietverti pakalpojumos, ko "sniedz ar datu pārraidi bez individuāla pieprasījuma un ko vienlaicīgi saņem neierobežots skaits individuālu saņēmēju (punkta — vairākpunktu pārraide)". No otras puses, šī paša punkta a) apakšpunktā ir norādīts, ka televīzijas translāciju pakalpojumi ietver "kvazi–video pieprasījuma pakalpojumus".

21 Tomēr minētajam pielikumam atbilstoši tā virsrakstam un Direktīvas 98/34 1. panta 2. punktam ir tikai norādošs raksturs, un tā nolūks ir definēt "informācijas sabiedrības pakalpojumu" jēdzienu ar izslēgšanas metodi. Tādējādi nedz tā priekšmets, nedz arī sekas nav precizēt "televīzijas apraides" pakalpojuma jēdzienu, kas definējams, tikai pamatojoties uz Direktīvas 89/552 1. panta a) punktā noteiktajiem kritērijiem.

22 Jāpiebilst, ka "televīzijas apraides" jēdziena piemērošanas jomu nevar ar izslēgšanas metodi deducēt no "informācijas sabiedrības pakalpojumu" jēdziena. Direktīvas 98/34 1. panta 2. punktā un V pielikumā ir minēti pakalpojumi, uz kuriem neattiecas "informācijas sabiedrības pakalpojumu" jēdziens, bet kas tāpēc nav arī televīzijas apraides pakalpojumi. It īpaši tas ir piemērojams radio skaņas pārraižu pakalpojumiem. Tāpat televīzijas apraides pakalpojumi neaprobežojas tikai ar Direktīvas 98/34 V pielikuma 3. punktā norādītajiem pakalpojumiem, ko "sniedz ar datu pārraidi bez individuāla pieprasījuma un ko vienlaicīgi saņem neierobežots skaits individuālu saņēmēju". Šīs interpretācijas izmantošanas rezultātā tādi pakalpojumi kā abonentu televīzija, ko izplata neierobežotam individuālu saņēmēju skaitam, tiktu izslēgti no "televīzijas apraides" pakalpojumu jēdziena, lai gan tie šajā jēdzienā ietilpst uz Direktīvas 89/552 1. panta a) punktā noteikto kritēriju pamata.

23 Visbeidzot, pieņemot Direktīvu 98/34 un Direktīvu 98/48, Kopienu likumdevējam nebija nodoma veikt grozījumus Direktīvā 89/552, kura pirms gada tika grozīta ar Direktīvu 97/36. Šo izpratni apstiprina Direktīvas 98/48, kas groza Direktīvu 98/34, divdesmitais apsvērums, kas noteic, ka Direktīva 98/48 "neierobežo [..] Direktīvas 89/552/EEK darbības sfēru [piemērošanas jomu]".

24 Tādējādi Direktīva 98/34 neietekmē Direktīvas 89/552 piemērošanas jomu.

25 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz pirmā jautājuma a) daļu ir jāatbild, ka Direktīvas 89/552 1. panta a) punktā noteikto "televīzijas apraides" jēdzienu šī norma definē neatkarīgi no citiem avotiem. To nevar definēt, pretstatot to "informācijas sabiedrības pakalpojumu" jēdzienam Direktīvas 98/34 1. panta 2. punkta izpratnē, un tādējādi tas ne vienmēr attiecas uz pakalpojumiem, kas nav ietverti šajā jēdzienā.

Par pirmā jautājuma b) daļu

26 Ar pirmā jautājuma b) daļu iesniedzējtiesa būtībā jautā, pēc kādiem kritērijiem var noteikt, vai uz pakalpojumu attiecas "televīzijas apraides" jēdziens Direktīvas 89/552 1. panta a) punkta izpratnē vai arī tajā pašā punktā minēto "sakaru pakalpojumu, kas sniedz individuāli pasūtītu informāciju" jēdziens.

27 Nošķiršanas kritēriji ir precīzi norādīti Direktīvas 89/552 1. panta a) punktā.

28 Uz pakalpojumu attiecas "televīzijas apraides" jēdziens, ja pakalpojums ir televīzijas raidījumu sākotnēja pārraide, kas domāta, lai to uztvertu skatītāji.

29 Vispirms ir jāatzīmē, ka attēlu pārraides tehnika šajā vērtējumā nav uzskatāma par noteicošu elementu; to apstiprina Direktīvas 89/552 1. panta a) punktā izmantotie jēdzieni "pārraide pa vadiem vai pa gaisu, arī ar satelītu, nekodētā vai kodētā veidā". Tiesa jau ir spriedusi, ka pārraide pa kabeļiem, lai gan šī tehnika minētās direktīvas pieņemšanas brīdī bija maz izplatīta, ietilpst tās piemērošanas jomā (skat. Tiesas 1996. gada 10. septembra spriedumu lietā C-11/95 Komisija/Beļģija, *Recueil*, I-4115. lpp., 15.–25. punkts).

30 Turpinot, attiecīgajiem pakalpojumiem jāietver televīzijas raidījumu pārraide, kas domāta, lai to uztvertu skatītāji, proti, nenoteikts televīzijas skatītāju loks, kuriem vieni un tie paši attēli tiek pārraidīti vienlaicīgi.

31 Visbeidzot, tā kā "sakaru pakalpojum[i], kas sniedz individuāli pasūtītu informāciju", ir izslēgti no "televīzijas apraides" jēdziena, tad *a contrario* ir jāsecina, ka šis jēdziens attiecas uz pakalpojumiem, kas nesniedz individuāli pasūtītu informāciju. Kritērijs, saskaņā ar kuru televīzijas raidījumiem, lai uz tiem attiektos šis jēdziens, jābūt "domāt[iem], lai to uztvertu skatītāji", šo analīzi apstiprina.

32 Tātad maksas televīziju, kas gan ir pieejama ierobežotam abonentu lokam, bet kas ietver tikai raidorganizācijas izvēlētos raidījumus un tiek pārraidīta tās noteiktajos laikos, nevar uzskatīt par tādu, kas sniedz individuāli pasūtītu informāciju. Tādējādi uz to attiecas "televīzijas apraides" jēdziens. Tam, ka saskaņā ar šādu pakalpojumu attēli ir pieejami ar personīga koda starpniecību, šajā lietā nav nozīmes, jo abonentu kopums uztver pārraides vienā un tajā pašā brīdī.

33 Tādējādi uz pirmā jautājuma b) daļu ir jāatbild, ka Direktīvas 89/552 1. panta a) punktā noteiktais "televīzijas apraides" jēdziens attiecas uz pakalpojumu tad, ja šajā pakalpojumā ietilpst televīzijas programmu sākotnēja pārraide, lai to uztvertu skatītāji, proti, nenoteikts potenciālo teleskatītāju loks, kuriem vieni un tie paši attēli tiek pārraidīti vienlaicīgi. Attēlu pārraides tehnika šajā vērtējumā nav noteicošs elements.

Par otrā jautājuma a) un b) daļu

34 Ar otrā jautājuma a) un b) daļu, kas apskatāmas kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai tāds pakalpojums kā "Filmtime" pamata lietā ir "televīzijas apraides" pakalpojums, kas ietilpst Direktīvas 89/552 piemērošanas jomā, vai arī informācijas sabiedrības pakalpojums, uz ko tādējādi attiecas Direktīva par elektronisko tirdzniecību, un kādi ir kritēriji, kas ir jāņem vērā šādā analīzē.

35 Kā pamatoti norāda Mediju komisariāts, Nīderlandes, Beļģijas, Francijas un Apvienotās Karalistes valdības, kā arī Komisija, no iesniedzējtiesas lēmuma elementiem izriet, ka tāds pakalpojums kā "Filmtime" atbilst "televīzijas apraides pakalpojuma" jēdziena kritērijiem, kas norādīti atbildē uz pirmā jautājuma b) daļu.

36 Šāds pakalpojums ir teleskatītāju kopumam paredzēto filmu pārraide. Tādējādi tas noteikti attiecas uz televīzijas raidījumiem, kas tiek pārraidīti, lai tos uztvertu nenoteikts potenciālo teleskatītāju loks.

37 *Mediakabel* argumentācija, atbilstoši kurai šāda veida pakalpojums, kas ir pieejams tikai pēc individuāla pieprasījuma, pamatojoties uz īpašu atslēgu, kas tiek piešķirta katram abonentam personīgi, tādējādi ir informācijas sabiedrības pakalpojums, atbilstoši kuram "sniedz individuāli pasūtītu informāciju", nevar tikt atbalstīta.

38 Faktiski, lai gan šāds pakalpojums atbilst diviem pirmajiem "informācijas sabiedrības pakalpojuma" jēdziena kritērijiem Direktīvas 98/34 1. panta 2. punkta izpratnē, t.i., to sniedz no attāluma ar elektroniskiem līdzekļiem, tas tomēr neatbilst trešajam minētā jēdziena kritērijam, saskaņā ar kuru attiecīgais pakalpojums jāsniedz "pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla pieprasījuma". Tāda pakalpojuma kā "Filmtime" ietvaros piedāvāto filmu sarakstu nosaka pakalpojuma sniedzējs. Šī filmu izvēle tiek piedāvāta visiem abonentiem ar vienādiem nosacījumiem vai nu ar žurnālu, vai ar televīzijas ekrānā pārraidītas informācijas palīdzību, un minētās filmas ir pieejamas pakalpojumu sniedzēja noteiktos pārraides laikos. Personīga atslēga, kas nodrošina pieeju filmām, ir tikai attēlu, kuru signāls ir adresēts visiem abonentiem vienlaicīgi, dekodēšanas līdzeklis.

39 Tātad tas nav pakalpojums, ko individuāli pasūta atsevišķs tā saņēmējs, kuram būtu brīva raidījumu izvēle interaktīvā vidē. Tas ir jāuzskata par kvazi–video pieprasījuma pakalpojumu, ko sniedz uz "punkta — vairākpunktu" pamata, nevis "pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla pieprasījuma".

40 *Mediakabel* Tiesai ir norādījusi, ka *Raad van State* tā nav piekritusi tāda pakalpojuma kā "Filmtime" kvalifikācijai par kvazi–video pieprasījuma pakalpojumu. Tomēr šis apgalvojums minēto kvalifikāciju neietekmē, jo tā izriet no attiecīgo pakalpojumu tipa objektīvajām īpašībām.

41 Turklāt pretēji *Mediakabel* apgalvojumiem kvazi–video pieprasījuma pakalpojumu jēdziens Kopienu likumdevējam nav svešs. Lai gan ir taisnība, ka Kopienu tiesībās tas nav precīzi definēts, tomēr tas ir minēts Direktīvas 98/34 V pielikuma norādošajā sarakstā, kura tas ir iekļauts starp televīzijas translācijas pakalpojumiem. No 1989. gada 5. maija Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju, kas tika izstrādāta vienā laikā ar Direktīvu 89/552, kuras ceturtais apsvērums satur atsauci uz minēto konvenciju, skaidrojošā ziņojuma 83. un 84. punkta izriet, ka kvazi–video pieprasījuma pakalpojumi nav uzskatāmi par "komunikāciju pakalpojum[iem], kas tiek sniegti pēc individuālā pieprasījuma", kas ir jēdziens, kas atbilst Direktīvas 89/552 1. panta a) punktā norādītajam jēdzienam un kas tādējādi ietilpst minētās konvencijas piemērošanas jomā (šajā sakarā attiecībā uz citiem Eiropas konvencijas par pārrobežu televīziju skaidrojošā ziņojuma punktiem skat. 1996. gada 12. decembra spriedumu apvienotajās lietās C-320/94, C-328/94, C-329/94 un no C-337/94 līdz C-339/94 *RTI* u.c., *Recueil*, I-6471. lpp., 33. punkts, un 2003. gada 23. oktobra spriedumu lietā C-245/01 *RTL Television*, *Recueil*, I-12489. lpp., 63. punkts).

42 Noteicošais jēdziena "televīzijas apraide" kritērijs tādējādi ir televīzijas programmu pārraide, "lai to uztvertu skatītāji". Tādēļ primāra nozīme ir jāpiešķir pakalpojuma sniedzēja skatpunktam.

43 Turpretim, kā jau ir teikts atbildē uz pirmā jautājuma b) daļu, attēlu pārraides tehnikai šajā vērtējumā nav izšķirošas nozīmes.

44 Runājot par to pakalpojumu situāciju, kas konkurē ar attiecīgo pakalpojumu, tā nav jāņem vērā, jo katram no šiem pakalpojumiem ir īpašs regulējums un neviens princips nenoteic, ka viens un tas pats tiesību regulējums būtu jāpiemēro pakalpojumiem ar dažādām īpašībām.

45 Tādējādi uz otrā jautājuma a) un b) daļu ir jāatbild, ka tāds pakalpojums kā "Filmtime", kurā ietilpst televīzijas raidījumu pārraide, kas domāta, lai to uztvertu skatītāji, un ko nesniedz pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla pieprasījuma, ir televīzijas apraides pakalpojums Direktīvas 89/552 1. panta a) punkta izpratnē. Analizējot "televīzijas apraides" pakalpojuma jēdzienu, primāra nozīme ir jāpiešķir pakalpojuma sniedzēja skatpunktam. Turpretī to pakalpojumu situācija, kas konkurē ar attiecīgo pakalpojumu, šo vērtējumu neietekmē.

Par trešo jautājumu

46 Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai tāda pakalpojuma kā "Filmtime" sniedzēja grūtības ievērot Direktīvas 89/552 4. panta 1. punktā noteikto pienākumu

atvēlēt noteiktu daļu sava raidlaika Eiropas darbiem var būt pamats tam, lai šis pakalpojums netiktu kvalificēts kā televīzijas apraides pakalpojums.

47 Uz šo jautājumu ir jāatbild noraidoši uz divu veidu argumentu pamata.

48 No vienas puses, tā kā attiecīgais pakalpojums atbilst kritērijiem, kas ļauj to kvalificēt kā televīzijas apraides pakalpojumu, šādas kvalifikācijas sekas attiecībā uz pakalpojuma sniedzēju nav jāņem vērā.

49 Regulējuma piemērošanas joma nevar būt atkarīga no iespējamām negatīvām sekām attiecībā uz tirgus dalībnieku, kam Kopienu likumdevējs ir vēlējies šo regulējumu piemērot. Turklāt sašaurināta "televīzijas apraides" pakalpojuma jēdziena interpretācija, kā rezultātā tādi pakalpojumi kā pamata lietā būtu izslēgti no direktīvas piemērošanas jomas, apdraudētu tās mērķus, un tādējādi tā nav atbalstāma.

50 No otras puses, tādu pakalpojumu kā "Filmtime" sniedzējam ir iespējams ievērot Direktīvas 89/552 4. panta 1. punktu.

51 Šī norma nosaka Eiropas darbu kvotu televīzijas raidorganizācijas raidlaikā, taču tās priekšmets nav uzdot skatītājiem šos darbus faktiski skatīties. Lai gan nevar noliegt, ka tāds pakalpojuma sniedzējs kā pamata lietā nenosaka raidījumus, ko abonenti faktiski izvēlas un skatās, tas, tāpat kā visas raidorganizācijas, kas pārraida televīzijas raidījumus, lai tos uztvertu skatītāji, vismaz saglabā kontroli pār to, kādus raidījumus tas pārraida. Visas filmu sarakstā, ko minētais pakalpojumu sniedzējs piedāvā pakalpojuma abonentiem, iekļautās filmas ir pamats signālu pārraidei abonentiem ar vienādiem nosacījumiem, un pēdējiem ir pārraidīto attēlu dekodēšanas izvēle. Pakalpojumu sniedzējam tātad ir zināms tā kopējais raidīšanas laiks, un tas tādējādi var ievērot tam uzlikto saistību atvēlēt "lielāko daļu [sava] raidlaika Eiropas darbiem".

52 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka nosacījumi, kādos tāda pakalpojuma kā "Filmtime" sniedzējs izpilda Direktīvas 89/552 4. panta 1. punktā noteikto pienākumu atvēlēt lielāko daļu sava raidlaika Eiropas darbiem, neietekmē šī pakalpojuma kā televīzijas apraides pakalpojuma kvalifikāciju.

Par tiesāšanās izdevumiem

53 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

1) **Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīvas 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos, ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 30. jūnija Direktīva 97/36/EK, 1. panta a) punktā noteikto "televīzijas apraides" jēdzienu šī norma definē neatkarīgi no citiem avotiem. To nevar definēt, pretstatot to "informācijas sabiedrības pakalpojumu" jēdzienam Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvas 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā, ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīva 98/48/EK, 1. panta 2. punkta izpratnē, un tādējādi tas ne vienmēr attiecas uz pakalpojumiem, kas nav ietverti šajā jēdzienā;**

2) **Direktīvas 89/552, ko groza Direktīva 97/36, 1. panta a) punktā noteiktais "televīzijas apraides" jēdziens attiecas uz pakalpojumu tad, ja šajā pakalpojumā ietilpst televīzijas programmu sākotnēja pārraide, lai to uztvertu skatītāji, proti, nenoteikts potenciālo teleskatītāju loks, kuriem vieni un tie paši attēli tiek pārraidīti vienlaicīgi. Attēlu pārraides tehnika šajā vērtējumā nav noteicošs elements;**

3) **tāds pakalpojums kā "Filmtime", kurā ietilpst televīzijas raidījumu pārraide, kas domāta, lai to uztvertu skatītāji, un ko nesniedz pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla pieprasījuma, ir televīzijas apraides pakalpojums Direktīvas 89/552, ko groza Direktīva 97/36, 1. panta**

a) punkta izpratnē. Analizējot "televīzijas apraides" pakalpojuma jēdzienu, primāra nozīme ir jāpiešķir pakalpojuma sniedzēja skatpunktam. Turpretī to pakalpojumu situācija, kas konkurē ar attiecīgo pakalpojumu, šo vērtējumu neietekmē;

4) nosacījumi, kādos tāda pakalpojuma kā "Filmtime" sniedzējs izpilda Direktīvas 89/552, ko groza Direktīva 97/36, 4. panta 1. punktā noteikto pienākumu atvēlēt lielāko daļu sava raidlaika Eiropas darbiem, neietekmē šī pakalpojuma kā televīzijas apraides pakalpojuma kvalifikāciju.

[Paraksti]